

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **H. H. (dříve V. V.)**
bytem t. č. Věznice Rapotice, Lesní Jakubov 44, Náměšť nad Oslavou
zastoupený advokátkou Mgr. Veronikou Ščukovou
sídlem Bráfova třída 764/50, Třebíč

proti
žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Brně**
sídlem Mozartova 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 4. 8. 2022, č. j. SIN 13/2022-17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Veronice Ščukové, advokátce, sídlem Bráfova třída 764/50, 674 01 Třebíč, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3 400 Kč. Tato částka bude zástupkyni žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný odložil částečně jeho žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Učinil tak poté, co žalobci stanovil výši úhrady za poskytnutí požadované informace, avšak žalobce určenou částku ve stanovené lhůtě neuhradil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce rozporuje požadavek na úhradu nákladů již co do základu a za problematické považuje i jejich vyčíslení způsobem, který žalovaný provedl.
3. Žalobce namítá, že požadované informace mají statistický charakter a netýkají se historických dat někde v archivech. Žalobce předpokládal, že jejich vyhledání žalovanému umožní jeho elektronický systém, personální a materiální vybavení. Žalobce nechápe, že by bylo třeba vše vyhledávat ručně ve spisech a provádět vyhodnocování důvodnosti stížností. Žalovaný sdělil žalobci počet spisů, a jistě tak nečinil ručním přepočítáním, byť nic bližšího ohledně konkrétního způsobu a možnosti vyhledání neuvádí a o elektronické evidenci se nezmiňuje.
4. Žalobce dále zpochybňuje žalovaným uváděné časy nutné k prostudování spisů, neboť zřejmě v nemalé části z nich se ani žádná následně vyhodnocovaná stížnost nacházet nebude. I poloviční čas by byl proto v průměru hodně nadsazený a ne zcela objektivní.
5. Na podporu své argumentace o nesprávnosti požadavku na úhradu z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací žalobce uvádí, že pokud by napsal několik samostatných obdobných žádostí ohledně každé jednotlivé věznice v působnosti žalovaného, nešlo by obdobným způsobem vůbec o „mimořádnost vyhledávání“ uvažovat. Přitom i tímto způsobem by měly být sděleny informace ve stejném rozsahu jako v žádosti žalobce ze dne 7. 5. 2022.
6. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016-25, z něhož mj. vyplývá, že účtovat náklady dle hodinové sazby dle „sazebníku“, jak činil žalovaný, není bez dalšího správné. Je třeba také rozlišovat, zda vyhledávání informací vyžaduje nějakou výraznější intelektuální činnost či zda jde pouze o mechanické shromažďování údajů, jak tomu je v případě žalobce.
7. Podle žalobce tak nebyly dány podmínky pro uplatnění náhrady nákladů podle § 17 odst. 1 informačního zákona.
8. Žalobce navrhuje provést důkaz listinami přiloženými k žalobě, obsahem spisu žalovaného a sdělením Nejvyššího státního zastupitelství, zda a jaký elektronický systém evidence osob ve výkonu trestu státního zastupitelství v rámci výkonu dozoru vedou a dle jakých parametrů (filtrů) tento umožňuje vyhledávání informací, a to zejména ohledně umístění vězněné osoby v konkrétní věznici, evidence stížností vězněných osob a způsobu jejich vyřízení vyhověno/nevyhověno.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhuje podanou žalobou zamítnout.

78/2022

10. K žalobním bodům uvádí následující:
11. Žalovaný, jehož správu vykonává Ministerstvo spravedlnosti, nedisponuje žádným informačním systémem s vlastnostmi předpokládanými žalobcem. V informačním systému žalovaného (ISYZ) nelze nastavit filtry za účelem zjištění žalobcem požadované informace. Kdyby tomu tak bylo, žalovaný by tak nepochybně učinil.
12. Informační systém ISYZ dokáže strojově vyhledat stížnost pouze jako opravný prostředek (typicky v trestním řízení), nikoli jako písemné vyjádření nespokojenosti vězněné osoby, a to dokonce s navazujícím údajem, zda takto vyjádřená nespokojenost vězněné osoby byla či nebyla důvodná. Fulltextové vyhledávání informační systém ISYZ též neumožňuje, nehledě na to, že většina písemností vězněných osob není psána strojově čitelným způsobem.
13. Jediným strojově zjistitelným údajem je počet spisů, ve kterých může být stížnost vězněné osoby obsažena. Agenda dozoru nad místy, kde jsou vězněny osoby, je zapisována do rejstříku KDT, který se dělí na 5 oddílů. Ve 4. oddílu (zde jsou zapisovány podněty) a v 5. oddílu (zde jsou zapisovány jiné poznatky) se mohou nacházet písemnosti vyjadřující nespokojenost vězněných osob, přičemž je jedno, zda budou označeny slovem stížnost, nespokojenost, protest, nesouhlas, výtky, nelíbí se mi atd. V dané věci bylo ve 4. a 5. oddílu rejstříku KDT ve sledovaném období roku 2021 a 1. 1. až 12. 5. 2022 zapsáno celkem 331 věcí. Jediné, co se v informačním systému ISYZ strojově dále eviduje, je identifikace věznice, odkud byla písemnost odeslána.
14. Pokud by chtěl žalovaný poskytnout žalobci odpověď na otázku pod bodem b) žádosti, musel by všech 331 spisů prolistovat a zjistit, zda skutečně obsahují vyjádření nespokojenosti vězněné osoby (mohou zde být totiž i informace o jiných mimořádných událostech ve věznicích, záchytech drog, ...), zda taková nespokojenost nebyla vyřízena bez věcného vyřízení jen podle § 16a odst. 3 nebo odst. 4 zákona o státním zastupitelství a teprve zbylé stížnosti posoudit dle požadavku žalobce.
15. Nejde vůbec o jednoduchou činnost a průměrná časová dotace 10 minut na jeden takový spis se jeví ještě jako velice poddimenzovaná.
16. Pokud by žalobcová žádost byla rozdělena podle věznic, tak i v tomto případě by bylo po žalobci požadováno pět menších úhrad (5 věznic), a to za každou hodinu povinného subjektu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, jímž žalovaný jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 informačního zákona č. 106/1999 Sb. odložil částečně žalobcovu žádost o informace podle § 17 odst. 5 uvedeného zákona z důvodu nezaplacení požadované úhrady za vyhledání informací. V tomto směru judikatura Nejvyššího správního soudu dospěla k závěru, že rozhodnutí o odložení žádosti o informace podle § 17 odst. 5 informačního zákona nemusí být vydáno formou usnesení podle správního řádu, a současně, že v případě odložení žádosti o informace podle tohoto zákonného ustanovení není možno využít jako opravný prostředek stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona. Zákon neupravuje ani jiné opravné prostředky proti rozhodnutí o odložení žádosti o informace. Žalobce (žadatel o informace) se tak může bránit žalobou ve správním soudnictví přímo proti rozhodnutí

78/2022

povinného subjektu o odložení žádosti o informace podle § 17 odst. 5 informačního (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62, publikovaný pod č. 2959/2014 ve Sbírce rozhodnutí NSS).

18. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
19. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy.
20. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*
21. Podle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.*
22. Podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. *poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.*
23. Pojem „*mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací*“ je typickým neurčitým právním pojmem. Je na povinném subjektu, aby v kontextu konkrétních skutkových okolností posoudil, zda posuzovaný případ patří pod obsah neurčitého právního pojmu či nikoli, a to souladu s účelem, který je v § 17 informačního zákona sledován. Pokud žádá úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, musí odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné. V písemném oznámení o požadované úhradě tedy musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tedy nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které (by) trvalo vyhledání informace, ale též je povinen náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívá (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016-25).
24. Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom proč byla úhrada stanovena, ale i za co a jak. Nepostačí pak prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí, včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude potřeba. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020-42).
25. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce podal u žalovaného dne 10. 5. 2022 žádost podle informačního zákona. Mimo jiné žádal zodpovězení dotazu: „b) Počet podaných

78/2022

stížností vězněných osob ze všech věznic, v nichž KSZ v Brně provádí dozor na výkonem VTOS s rozlišením konkrétních věznic a vyhodnocením stížností – důvodná/nedůvodná – za rok 2021 a za rok 2022.“

26. Přípisem ze dne 16. 5. 2023, č. j. SIN 13/2022-3, žalovaný žalobci ve vztahu k bodu b) jeho žádosti sdělil následující: „Poskytnutí informace v rozsahu takto položené otázky je spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáním v celkovém počtu 331 spisů, v nichž se může za vámi sledované období nacházet stížnost vězněné osoby, která musí být následně vyhodnocena, zda je důvodná či nikoliv a z jaké věznice. Vyhledání konkrétního spisu a zjištění všech požadovaných informací zatíží administrativního pracovníka povinného subjektu dle kvalifikovaného odhadu dobou cca 10 minut na jeden spis. při počtu 331 spisů jde o časovou zátěž cca 3310 minut (10x331), tedy více jak 55 hodin. Dle § 4 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 286/2011-OT-OSV ze dne 17. 7. 2011 je výše úhrady za každou hodinu vyhledávání informace stanovena částkou 200,- Kč. za 55 hodin jde o částku 11.000,- Kč.“ Žalovaný rovněž žalobce vyzval podle § 17 odst. 1, odst. 3 informačního zákona k úhradě nákladů ve stanovené výši za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.
27. Žalobce podal dne 23. 5. 2022 proti stanovení výše úhrady stížnost. V podané stížnosti uvedl, že je ve výkonu trestu odnětí svobody, jeho jediným příjmem je invalidní důchod, který je celý sražen na základě exekučního příkazu příkázáním jiné peněžité pohledávky, což je předmětem žaloby u Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 A 12/2022. Dále sdělil, že požadovanou informaci žádá pro účely dokazování, a to i v jiných řízeních a dále pro účely badatelské k využití ve spisovatelské činnosti. Domáhal se zrušení výzvy k úhradě nákladů a poskytnutí požadované informace ze strany žalovaného jako povinného subjektu.
28. O stížnosti rozhodlo Vrchní státní zastupitelství v Olomouci rozhodnutím ze dne 2. 6. 2022, č. j. SIN 302/2022-3, kterým výši požadované úhrady potvrdilo. Z odůvodnění rozhodnutí o stížnosti se podává následující. Žalovaný řádě zdůvodnil, v čem spatřuje mimořádně rozsáhlé vyhledání, neboť požadované informace lze s ohledem na specifičnost dotazu získat toliko nahlédnutím do každé jednotlivé věci. Stanovení výše požadovaných nákladů váženým odhadem žalovaného je třeba vyhodnotit jako objektivní. Jde o přesně vyčíslenou cenu soukromoprávní povahy, kterou nelze s ohledem na majetkové poměry žalobce korigovat. K tomu Vrchní státní zastupitelství v Olomouci odkázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 12/2006-64, usnesení zvláštního senátu č. j. Konf 115/2009-34 (2301/2011 Sb. NSS) a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 34/2008-90 (2164/2011 Sb. NSS).
29. Protože žalobce určené náklady spojené s otázkou specifikovanou pod bodem b) žádosti neuhradil, žalovaný rozhodl podle § 17 odst. 5 informačního zákona o odložení žádosti o poskytnutí informací.
30. Krajský soud nejprve uvádí, že výše zmíněné námitky týkající se zákonnosti postupu žalovaného při stanovení nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací žalobce vznesl žalobce poprvé až v řízení před soudem.
31. Žalobce předně namítal, že požadovanou informací musí žalovaný disponovat v rámci elektronického systému.
32. Je nyní na soudu, aby zhodnotil, zda bylo na místě, aby žalovaný evidoval žalobcem požadované informace (v tomto případě počet stížností podaných osobami ve věznicích, v nichž žalovaný provádí dozor s rozlišením jednotlivých věznic a s vyhodnocením

78/2022

důvodnosti stížností) a snadno je tak mohl žalobci poskytnout. Povinný subjekt totiž nemůže požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, pokud informací disponuje nebo má povinnost jí i bez žádosti disponovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 9 As 257/2017-46, č. 3848/2019 Sb. NSS.).

33. Zákon č. 283/1993 o státním zastupitelství, ve znění účinném pro projednávanou věc, v § 4 odst. 1 stanoví, že státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem mj. vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda.
34. Předmětem dozoru státního zastupitelství v uvedených místech je vždy pouze dodržování právních předpisů (uplatňovaných věznicí a dalšími institucemi, které působí v uvedených místech). Předmětem dozoru tedy není například dodržování interních předpisů, vhodnosti, účelnost postupu apod.; viz např. § 78 odst. 1 zákona č. 169/1990 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce požadoval informaci o počtu podaných stížností vězněných osob, přičemž tyto stížnosti se vůbec nemusí týkat dodržování právních předpisů a může tak jít i o jakoukoliv stížnost, jenž například zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, kde by v úvahu připadal postup ve smyslu ust. § 16a odst. 4 zákon o státním zastupitelství, podle něhož platí, že není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství a k jeho vyřízení je příslušný jiný státní orgán, státní zastupitelství, jemuž bylo učiněno, neprodleně podání zašle tomu, kdo je učinil, a vyrozumí ho podle povahy věci o tom, na koho se má obrátit; jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom vyrozumí toho, kdo podání učinil a podání založí.
35. Možnost rychlého vygenerování předmětné žádosti o informace by tak nadměru obvyklou zatěžovalo žalobcem oslovené státní zastupitelství, ne všechny stížnosti vězněných osob jsou z hlediska dozorové činnosti státního zastupitelství významné a stížnosti vězněných osob mohou mít pouze kazuistickou povahu. Nelze tedy dovodit, že by požadovaná informace měla pro žalovaného dosahovat takového významu, že by bylo třeba po něm požadovat, aby byl schopen v rámci vnitřní databáze ji samostatně evidovat či že by tato databáze musela nutně obsahovat funkčnost rychlého strojového vyhledání žalobcem požadovaných informací. Nejedná se tedy ani o případ, že by žalovaný uměle vytvářel bariéry stěžující přístup k požadovaným informacím.
36. Ačkoli žalovaný určité evidenční povinnosti bez pochyby má, nelze dovodit povinnost žalovaného vést statistiky v podobě vyžadované žalobcem. Je primárně na žalovaném, jaká kritéria bude v rámci své činnosti sledovat při plnění zákonných povinností. Povaha stížností a jejich silně kazuistické vyhodnocení snižují jejich význam z hlediska jejich detailní evidence i význam takové evidence pro další činnost žalovaného. Nejde tak o informace, s nimiž by žalovaný běžně pracoval.
37. Krajský soud dále nemá důvod zpochybňovat tvrzení žalovaného, že jeho informační systém ISYZ není koncipován a naprogramován tak, aby dokázal filtrovat údaje podle žalobcem vyžadovaných parametrů a vytvářet statistiky dle požadavků žalobce. Tvrzení žalovaného (viz bod 13 tohoto rozsudku) je rovněž v souladu s údaji uvedenými v tzv. „pomocném materiálu“ - podkladu pro odpověď žalobci označeném jako „*KDT – počet zapsaných věcí od 1. 1. 2021 do 12. 5. 2022*“, který je obsažen ve správním spise. Žalovaný tedy svůj postup v řízení před soudem určitě, srozumitelně a přezkoumatelným způsobem obhájil a přesvědčivě

78/2022

popsal limity fungování svého elektronického systému ISYZ. Omezená funkcionalita či omezené vyhledávací schopnosti elektronického systému ISYZ přitom nemohou být kladeny k tíži žalovanému.

38. Žalobce navrhl provedení důkazu sdělením Nejvyššího státního zastupitelství, zda a jaký elektronický systém evidence osob ve výkonu trestu příslušná státní zastupitelství v rámci výkonu dozoru vedou a dle jakých parametrů. Žalobce však žádné konkrétní argumenty, kterými by zpochybnil žalovaným zvolenou možnost vyhledávání požadovaných informací (prostřednictvím osobního načtení 331 spisů) neuplatnil. Označený důkaz soud neprovedl především z důvodu nekonkrétnosti tvrzení žalobce rozporující žalovaným zvolený a logickými argumenty a obsahem správního spisu podpořený způsob vyhledávání požadované informace. Uvedená tvrzení, že žalovaný jistě vše ohledně odsouzených eviduje též elektronicky v systému, který používá a který podle nastavení snad umožňuje i rychlé vyhledávání, žalobce ani nepoužil v rámci jeho argumentace proti úkonům žalovaného v předmětné věci. Uvedený důkazní prostředek si navíc žalobce mohl opatřit prostřednictvím informačního zákona, aby tak zajistil základ pro svoje tvrzení, které je pouhou nepodloženou domněnkou. K žalobě připojené listiny se týkaly žalobcovy žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, či byly součástí spisové dokumentace předložené žalovaným. Ani tyto důkazy soud pro nadbytečnost neprováděl.
39. Žalovaný dostatečně vyložil, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Dostal tak své povinnosti alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí a kolik času na vyhledávání informace bude potřeba.
40. S žalobcem lze obecně souhlasit v tom, že mimořádná rozsáhlost vyhledávání nemůže být vztažena toliko k odhadovanému času, který vyhledání informace zabere. V projednávané věci však množství spisového materiálu ve spojení s povahou požadovaných informací, kdy je třeba projít každý jednotlivý spis, identifikovat a následně shromáždit požadované informace, je s to odůvodnit závěr žalovaného, že jde o vyhledávání mimořádně rozsáhlé, vyžadující určitou časovou dotaci. Skutečnost, že v daném případě jde o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, vyplývá i z odůvodnění oznámení o požadavku na úhradu nákladů ze dne 16. 5. 2023. Žalobce byl v tomto ohledu řádně zpraven. Soud proto nesdílí názor žalobce, že by oznámení výši úhrady bylo v rozporu se závěry plynoucími z žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016-25.
41. Rovněž průměrná doba na získání a zpracování relevantních informací – v dané věci 10 minut připadající na prostudování spisového materiálu k jedné věci, se nejeví zjevně nepřiměřenou nebo nadhodnocenou, odůvodňující zásah soudu. K tomu lze dále uvést, že podstata činnosti žalovaného spočívá v provedení odhadu, tj. přibližného, nikoliv exaktního, určení skutečností, o které se opírá následný výpočet úhrady s cílem předejít šikaně žadatele o informaci. Činnosti, které žalovaný musí činit při vyhledání a zpracování požadované informace, si vyžadají určitý čas, který může být u jednotlivých spisů variabilní. Odhad žalovaného o průměrné časové náročnosti na vyhledání jednoho spisu ve výši 10 minut zdejší soud nepovažuje za excesivní v tom směru, že by z něj bylo možné dovodit indicie o tom, že žalovaný cíleně odrazuje žalobce od snahy získat jím požadované informace nebo že by žalobci v tomto směru kladl žalovaný nedůvodné (šikanózní) překážky. Soud tak neshledal důvodnou ani žalobní námitku spočívající v nepřiměřenosti stanovené výše nákladů na vyhledání informací žalovaným.

78/2022

42. Žalobcem poukazovaný hypotetický příklad, kdy by napsal několik samostatných žádostí, by pak byl obcházením ust. § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím (viz Furnek, A., Rodhanzl, L., Jírovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář 1. vydání. Praha. C. H. Beck, 2016, s. 1006–1007).
43. Žalovaný tak v souladu s § 17 odst. 1 informačního zákona vyzval žalobce k úhradě vypočtených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací s poučením, že pokud tyto náklady do 60 dnů od doručení výzvy neuhradí, bude žádost podle § 17 odst. 5 informačního zákona odložena. Žalobce požadovanou částku ve stanovené lhůtě nezaplatil. Žalovaný proto správně žalobcovu žádost o poskytnutí informací odložil. Žalobní námitky nebyly s to správnost tohoto postupu vyvrátit.

V. Závěr a náklady řízení

44. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze přiznat.
46. Žalobci byla pro řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Veronika Ščuková (usnesení ze dne 1. 2. 2023, č. l. 77); v takovém případě dle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Výše odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného advokáta byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o jeden úkon právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení) ve výši 3 100 Kč a jeden režijní paušál ve výši 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 4 advokátního tarifu], tedy celkem 3 400 Kč. Tato částka bude zástupkyni žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pro úplnost krajský soud uvádí, že původnímu soudem ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna zastupování a náhrada hotových výdajů shora zmíněným usnesením ze dne 1. 2. 2023 (č. l. 77).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 8. 2024

78/2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu